

Exposició sobre el paper reciclat

Un paper de segona mà

La utilització de paper reciclat és una de les alternatives que es presenten a la fabricació de paper. A la Casa Verda, organitzada per Acció Ecologista-Agró, es pot contemplar una exposició sobre el paper reciclat i la impremta.

La indústria paperera deforesta 20 hectàrees per minut. Per a la fabricació d'una tona de paper fan falta 14 arbres.

Aquesta pèrdua de bosc i la substitució per conreus forestals d'espècies de creixement ràpid, destinades a la producció de fusta i pasta de paper, han tingut com a resultat una sèrie d'efectes negatius per al nostre entorn natural com ara incendis –solament al País Valencià des de 1975 han cremat més de 300.000 hectàrees –l'erosió i la creixent desertització, les riuades i les alteracions climàtiques. Aquesta informació està recollida al butlletí que la Casa Verda ha tret sobre paper reciclat. Un tema que ha servit també com a argument per a una exposició amb la qual l'organització ecologista se suma als actes del cinc-cents aniversari del Tirant i la impremta valenciana.

L'exposició organitzada per la comissió d'educació ambiental d'Acció Ecologista-Agró posa en relleu la necessitat de produir paper reciclat i la seua utilitza-

ció. Un ús que avui dia resulta no sols costós sinó també de difícil localització.

Per a Acció Ecologista-Agró, aquesta situació "cal buscar-la en la falta d'una demanda suficient: si n'hi haguera arrossegaria la fabricació a escala i per tant baixarien els preus i es potenciaria la indústria de recollida selectiva, i es trencaria l'absurd cercle viciós actual".

Un dels problemes assenyalats per l'exposició és el protagonisme múltiple i massiu del paper en la nostra vida quotidiana. D'altra banda, la irrupció de sofisticades tecnologies –sobretot en el camp àudio-visual– ha incidit encara més en l'ús d'aquest material. Si la indústria paperera ha passat a ocupar el primer lloc pel que fa al consum de fusta, aquest paper hegemònic ha comportat també problemes de contaminació. Així, segons s'indica en l'exposició, "el blanqueig de la pasta de paper amb clor o compostos derivats constitueix un dels majors perills per al medi ambient".

Si, a més, afegim el problema de les escombraries i dels abocadors –el paper

que es llança cada dia al fem– es presenta finalment un panorama difícil de suportar per al nostre entorn.

Tot això ha fet que la producció de paper reciclat haja passat a un primer pla, encara que continua sent una fabricació molt minoritària. Un dels punts en els quals es posa l'èmfasi en l'exposició és en "la necessitat d'una recollida selectiva". Tot i que el paper és un dels materials més fàcils de reciclar, aquesta recuperació resulta difícil o negativa si està barrejat amb el fem. Així, s'assenyala en l'exposició que "en una família de quatre membres es poden recuperar al mes uns 10 quilos de paper. Si això es fa al llarg de l'any, podem recuperar 120 quilos de paper vell, l'equivalent a un arbre i mig".

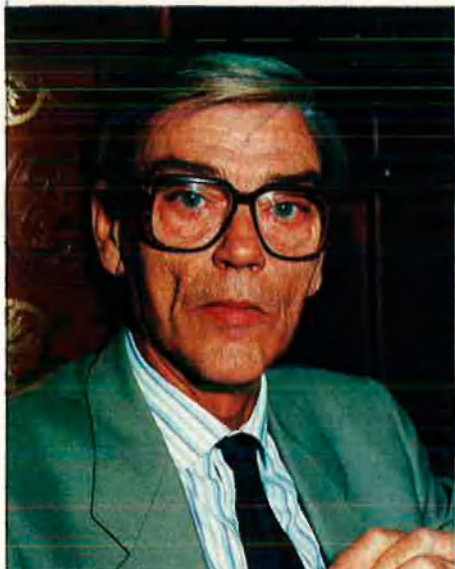
Per als organitzadors de l'exposició "la producció de paper creix de forma vertiginosa, els mitjans de comunicació de masses no sols no l'han reduïda sinó que l'han potenciada". Segons assenyalaven, cal considerar que "gràcies a la utilització de paper vell, el 1989 es va estalviar la tala de 6'5 milions de metres cúbics de fusta, 764.000 metres cúbics de l'aigua i l'energia equivalent a unes 737.000 tones de petroli". Unes xifres significatives que cal tenir en compte. D'altra banda, per a Acció Ecologista-Agró cal una actitud més decisiva per part de l'administració. Per això, seguint les recomanacions de la CEE, insten a "adoptar les mesures adients per fomentar la recollida selectiva de paper vell i fomentar la utilització de productes –tints, gomes, etc, que no en dificulten el posterior reciclat". A més que "les administracions competents facen servir per a determinats impresos, papers de règim interior, publicacions, etc., paper reciclat i que hi figure aquesta característica". Finalment, demanen "aplicar programes per a l'educació dels consumidors i fabricants amb la finalitat de promoure l'ús dels productes de cartró i paper reciclat". **E. O.**

FOTO RAFA GIL.

AMB EL SUPORT DE:

Antoni Roig, tinent de batlle d'Urbanisme de Palma.

JOAN CELIA

ria tradicional" que es remunta a la Palma medieval.

Els edificis esbucats seran reemplaçats per noves edificacions que respectaran l'arquitectura típica de la zona, mentre que els altres edificis seran rehabilitats. L'ús comercial es potenciarà, "instal·lat a les plantes baixes", i s'intentarà així, que la iniciativa privada participi també de la reforma. Però el mateix Aguiló assegura: "No volem convertir-lo en una zona exclusivament d'oficines; hem d'aconseguir canviar el dinamisme social i comercial del barri, perquè, si no, les famílies no aniran a viure al Sindicat, per l'alt índex de delinqüència i droga".

La reforma es complementa amb l'obertura de diverses zones verdes que, juntament amb la conversió d'alguns carrers en zona per a vianants s'espera que facin el barri més càlid i habitable per als residents.

El termini d'execució s'ha fixat en vuit anys, amb un pressupost de més de dos mil milions que es finançarà amb crèdits que assumirà l'Ajuntament, a més d'uns 300 milions dedicats a la compra d'edificis per a equipament municipal.

L'OPOSICIÓ

La més forta oposició al pla de reforma de l'Ajuntament és la que protagonitza l'associació ARCA abans citada. Per a aquesta organització hi ha tres grans raons que justifiquen l'oposició.

En primer lloc, que Palma fou declarada conjunt històric-artístic, "i això en reconeixement a una estructura urbana d'origen medieval, d'arrels musulmanes, extra-

ordinàriament conservada". Aquest declaració (apareguda en el BOE de juliol de 1964) pretenia, segons ARCA, la protecció no dels monuments singulars, ja protegits prèviament, "sinó de les tipologies de les cases i del traçat dels carrers". Aquests aspectes són ignorats pel projecte de l'Ajuntament, "ja que es projecta la construcció de grans blocs d'ús administratiu i que s'obrin amples vies de circulació per a un major trànsit de cotxes. Es destrueix la trama urbana i s'imposa un tipus d'edificacions amb una alçada i longitud excessives".

En segon lloc, ARCA pensa que aquest pla afavoreix l'ús comercial en perjudici del residencial, la qual cosa farà que "la rehabilitació no serà efectiva ni natural".

Finalment, denuncia ARCA que la centralització de serveis concentrant-los en la petita zona del nucli antic significa "una discriminació de l'eixample". L'avaluació que es fa del pla no pot ser més negativa: "Es un pla demagògic, tècnicament deficient i jurídicament insostenible".

A ARCA se li han afegit importants associacions com el GOB i la Federació d'Associacions de Veïns, amb les quals s'edità un manifest que era totalment coincident amb les tesis d'ARCA. El manifest, publicat coincidint amb la presentació del pla de reforma durant la primavera passada, reconeix que "és inqüestionable i urgent la necessitat de rehabilitar una zona tan degradada del nostre centre històric". Però aquesta reforma, s'hi afegeix, de cap manera pot significar destruir i arranar una trama urbana singular fruit de segles de la nostra història que ens identifica com a ciutat i com a po-

ble". Les tres organitzacions exigeixen: "Equipar altres zones de Ciutat de serveis públics per a eliminar la seva dependència del centre: rehabilitar edificis com a vivendes; que la construcció de nous edificis es basi en tipologies tradicionals: dotació d'espais que regenerin i millorin l'hàbitat. I finalment, recuperar la tradicional estructura social i productiva del barri de Sa Gerreria".

MOVIMENTS ESPECULATIUS

Diversos col·lectius, especialment la Federació d'Associacions de Veïns, han denunciat en algunes ocasions que una de les conseqüències del pla de reforma del barri *xino* serà l'especulació. "L'especulació és el gran tema que nosaltres temem en aquest tipus d'utilització de la vivenda. Com que es podran destruir més de la meitat de les cases que són aquesta barriada, es mantindran solars buits durant molt de temps a fi de poder especular amb ells", manifestarà Francesc Mengod, president de la Federació.

Segons diverses informacions periòdiques locals, els preus d'algunes zones del barri s'han disparat durant els darrers temps, fins arribar a augments del 30 o 40% en només tres mesos.

Quan acabi el segle, *Es Barrio* pot haver passat de ser una zona francament degradada a ser uns del barris més cars de Palma. Mentrestant, el que tothom comença a demanar-se és: on aniran a viure tots el marginats. Ningú respon a això, i els barris perifèrics comencen a tremolar.

Miquel Payeras